

0. I § 733, 1. pkt., ændres »andre dertil egnede mænd« til: »andre dertil egnede personer«.

2) I den under nr. 25 foreslåede § 743 indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Politiet er ikke berettiget til at meddele offentligheden resultater eller vurderinger af efterforskningen undtagen gennem behandlingen ved retten.«

3) I den under nr. 25 foreslåede § 745 udgår i stk. 4 ordene »reglerne i stk. 1 og 3 fraviges, eller«.

4) I den under nr. 25 foreslåede § 765 udgår stk. 2, nr. 7, samt stk. 4.

5) I den under nr. 25 foreslåede § 770 udgår stk. 3.

6) I den under nr. 25 foreslåede § 772 ændres i stk. 1, 3. pkt., ordene »snarest muligt« til: »senest dagen efter modtagelsen«.

7) Den under nr. 25 foreslåede § 775 udgår.

8) Den under nr. 25 foreslåede § 779 affattes således:

»§ 779. Til at føre tilsyn med varetægtsarrestanters behandling og forholdene i varetægtsfængsler (arresthuse) vælger de indsattes talsmandsråd i hvert af udståelsesanstalterne to medlemmer af deres midte samt to advokater, som sammen med et medlem udpeget af KRIM udgør tilsynsrådet for området. Medlemmerne udpeges for 4 år ad gangen, idet dog repræsentanterne for talsmandsrådet kan udskiftes, hver gang dette råd skifter sammensætning. Tilsynsrådet skal til enhver tid kunne aflægge uanmeldte besøg og tale med enhver indsat i områdets varetægtsfængsler (arresthuse), ligesom det skal kunne tilkaldes af de indsatte. Det afgiver indberetning om formentlige fejl og misbrug til justitsministeren, der lader forholdene nærmere undersøge.

Stk. 2. Meddelelse til private eller andre myndigheder end justitsministeren eller folketingets ombudsmand om, hvad de ved ovennævnte besøg har erfaret vedrørende konkrete sager i tilknytning til bestemte ind-

satte, straffes med bøde. Derimod står det tilsynsrådene frit for at rejse offentlig debat om de generelle forhold i varetægtsfængslerne (arresthusene) eller i det enkelte varetægtsfængsel (arresthus).«

Bemærkninger

Til nr. 1

Det må være en ren forglemmelse, at denne ændring ikke foreslås af ministeren, nu man er i gang.

Til nr. 2

Politiet har, som det ofte har vist sig, et for retssikkerheden farligt monopol på meningsdannelsen, specielt på det stadium, hvor der endnu ikke afholdes retsmøder i sagen, men også efter dette tidspunkt, og da især i forbindelse med sager, som behandles for lukkede døre.

Til nr. 3

Uden den her foreslåede ændring bliver de stramninger, der af forskellige mindretal foreslås i stk. 1 og 3, og som VS gerne støtter, virkningsløse netop i de situationer, hvor de er allermost påkrævede, nemlig når sigtelser vedrører statens sikkerhed eller hensynet til fremmede magter og forsvaret derfor i forvejen er svækket, bl. a. ved dørlukning.

Til nr. 4

Økonomisk sikkerhedsstillelse kræver enten, at den pågældende er økonomisk velstillet, eller – hvis det ikke er tilfældet – at de pårørende lider økonomisk overlast. Der er således tale om et klart klassebestemt og diskriminerende varetægtsurrogat, og som sådant bør det forkastes.

Til nr. 5

Isolation er for længst erkendt at være ganske overordentlig belastende og hurtigt nedbrydende. Det fremgår af adskillige samstemmende lægevidenskabelige undersøgelser, og det er under udvalgsbehandlingen anført af Advokatrådet. Det siger sig selv, at isolation ikke skal kunne forlanges af politiet. Imidlertid er belastningen ikke anderledes, fordi isolationen beslutes af retten. Iso-